

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พลศึกษาเป็นการศึกษาองค์หนึ่งอยู่ในองค์ของการศึกษาซึ่งได้แก่ พุทธิศึกษา จริยศึกษา พลศึกษาและหัตถศึกษา พลศึกษาเป็นกระบวนการศึกษาที่ก่อให้เกิดบูรณาการในด้านการศึกษาทั่วไป หากขาดการศึกษาองค์นี้แล้วจะทำให้การศึกษาไม่สมบูรณ์ เพราะขาดองค์ประกอบที่จะช่วยให้อุดมการณ์ทางการศึกษาของชาติสำเร็จลุล่วงตามความมุ่งหมาย^๑

ความมุ่งหมายของพลศึกษา คือ มุ่งพัฒนาบุคคลในทุก ๆ ด้าน คือ ทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ให้เป็นพลเมืองที่มีสุขภาพและสมรรถภาพดี โดยการที่ใช้กิจกรรมทางกายที่ได้เลือกสรรแล้วอย่างดีเป็นมรรควิธี^๒

พลศึกษามีบทบาทสำคัญต่อมนุษยชาติมาทุกยุค ทุกสมัย และกับบุคคลทุกเพศ ทุกวัย ในสมัยโบราณ พลศึกษามีความเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของมนุษย์ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม เช่น กิจกรรมทางการออกกำลังกายในชีวิตประจำวัน การทำมาหากินเพื่อการดำรงชีวิตอย่างดีในสังคม ต่อมาลักษณะและรูปแบบของวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายของพลศึกษาได้เปลี่ยนแปลงมาเรื่อย ๆ จนถึงสมัยปัจจุบัน

---

^๑ กอง วิสุทธาารมณั, การพลศึกษากับการพัฒนาประเทศ เอกสารคำบรรยาย ณ ทอ-
ประชุมกรรมการศาสนา, ๒๘ มกราคม ๒๕๑๓. (อัครสำเนา)

^๒ Charles A. Bucher, Administration of School Health and Physical Education Programs (St. Louis: The C.V. Mosby Co., 1958), p. 92.

พลศึกษามีบทบาทสำคัญมากขึ้นในโรงเรียนและสถานศึกษาทุกระดับชั้น แต่ก่อนพลศึกษาได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรโดยเป็นส่วนเสริมหลักสูตร แต่ปัจจุบันนี้แนวความคิดใหม่ๆ ของนักการศึกษาหลายท่าน มุ่งหมายให้วิชาพลศึกษา เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การศึกษาสมบูรณ์และมีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตของผู้เรียนโดยตรง ^๑

นอกจากนี้ยังมีผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพลศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายและความสำคัญของวิชาพลศึกษาไว้ดังนี้

กอง วิสุทธิธรรมณ์ กล่าวว่า การพลศึกษา เป็นการฝึกฝนร่างกายให้มีสมรรถภาพดีขึ้น โดยใช้กิจกรรมบางอย่างเป็นเครื่องประกอบการพลศึกษา ส่งเสริมให้ร่างกายเจริญงอกงาม เติบโตแข็งแรง ว่องไว ส่งเสริมอบรมจิตใจให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย หนักแน่น อดทน รู้แพ้รู้ชนะ มีจิตใจสูง สร้างสรรค์สามัคคี ^๒

ไพฑูรย์ จัยสิน กล่าวว่า วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่สามารถสนองวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายของการศึกษา กล่าวคือ วิชาพลศึกษาคือวิชาการศึกษาที่ใช้กิจกรรมทางกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อของการเรียน ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมจะทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความเจริญและพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ซึ่งบรรลุตามความมุ่งหมายของการศึกษาที่ตั้งไว้ ^๓

---

^๑Charles C. Cowell, and Wellman L. France, Philosophy and Principles of Physical Education (New Jersey:Prentice Hall, Inc., 1963), p. 5.

^๒กอง วิสุทธิธรรมณ์, เรื่องเดียวกัน.

^๓ไพฑูรย์ จัยสิน, "ปัญหาในการดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๓), หน้า ๑๓๔.

วรสักดิ์ เพียรชอบ กล่าวว่า วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งซึ่งมีวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายเช่นเดียวกับการศึกษาอื่น ๆ คือ เป็นวิชาที่ส่งเสริมให้นักกีฬาได้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม แตกต่างจากวิชาอื่น ๆ ก็ตรงวิธีการและสื่อที่นำมาใช้ คือ พลศึกษาใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อกลางของการเรียนโดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ ^๑

คาร์ล ดับบลิว บุควอลเตอร์ (Karl W. Bookwalter) กล่าวว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาที่ทำให้เกิดการพัฒนาที่ได้ผลที่สุดด้านบุรณาการและการปรับปรุงตัวทางด้านร่างกาย จิตใจและสังคม โดยจัดให้มีการสอนและการเข้าร่วมในกิจกรรมประเภทกีฬา กิจกรรมเข้าจังหวะและยิมนาสติกที่ได้เลือกสรรแล้วตามความต้องการของสังคม ^๒

แอกเนส อาร์ เวย์แมน (Agnes R. Wayman) กล่าวว่า พลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ซึ่งเกี่ยวกับกล้ามเนื้อใหญ่ ๆ ของร่างกาย เพื่อให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาที่เลือกได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีร่างกายที่เจริญเติบโต ^๓

เจย์ บี แนช (Jay B. Nash) กล่าวว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาส่วนหนึ่งใน

^๑วรสักดิ์ เพียรชอบ, "ความหมายและวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา," วารสาร-พลศึกษา ๑ (มิถุนายน ๒๕๑๒) :๑๐.

^๒Karl W. Bookwalter, Physical Education in Secondary School. (Washington D.C.:Library of Education Services, 1964), p. 13.

^๓Agnes R. Wayman, A Modern Philosophy of Physical Education. (Philadelphia:W.B. Saunders Company, 1960), p. 39.

กระบวนการศึกษาทั้งหมดและเป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมเป็นสื่อ เพื่อให้เกิดการพัฒนาการทางกาย ทางสติปัญญา อารมณ์ และสังคม^๑

บราวน์ แคมมิล และ แคสซิดี โรซาลินด์ (*Brown Camille, and Cassidy Rosalind*) กล่าวว่า การพลศึกษาเป็นโปรแกรมหนึ่งในโรงเรียนซึ่งเป็นการศึกษาด้านศิลปและวิทยาศาสตร์ ในการเคลื่อนไหวและพฤติกรรมของมนุษย์ โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวเป็นสื่อ และการกระทำเหล่านั้นจะมีข้อกำหนดเป็นกฎเกณฑ์แสดงออกมาอย่างชัดเจนหรือแสดงโดยใช้หลักความจริงตามธรรมชาติ^๒

ชาร์ล เอ บุชเชอร์ (*Charles A. Bucher*) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษาไว้ดังนี้

๑. วัตถุประสงค์ในการพัฒนาการทางด้านร่างกาย วัตถุประสงค์ด้านนี้เกี่ยวข้องกับโปรแกรมของกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพลังงานของร่างกายในแต่ละบุคคลตลอดจนการพัฒนาการระบบของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย

๒. วัตถุประสงค์ในด้านการพัฒนาการทางด้านทักษะ วัตถุประสงค์ด้านนี้เกี่ยวข้องกับทำให้ร่างกายเคลื่อนไหวอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้พลังงานให้น้อยที่สุด ด้วยความคล่องแคล่วและสามารถประกอบกิจกรรมได้อย่างสวยงาม ในกิจกรรมกีฬาและการเคลื่อนไหว

๓. วัตถุประสงค์ในด้านการพัฒนาการทางสติปัญญา วัตถุประสงค์ด้านนี้เกี่ยวข้องกับ

---

^๑Jay B. Nash, *Physical Education*. (New York : A.S. Barnes and Co., 1948), p. 52.

^๒*Brown Camille, and Cassidy Rosalind, Theory in Physical Education : A Guide to Programs Change*. (Philadelphia : Lea and Febiger, 1963), p. 54.

การรวบรวมความรู้เกี่ยวกับร่างกาย โดยสามารถคิดและอธิบายความรู้นี้ได้

๔. วัตถุประสงค์ด้านการพัฒนาการทางสังคม วัตถุประสงค์ในด้านนี้เกี่ยวข้องกับการช่วยบุคคลในการปรับตัวและการปรับตัวในกลุ่มในฐานะ เป็นส่วนหนึ่งของสังคม

จากความหมายและวัตถุประสงค์ของการพลศึกษาที่กล่าวมาแล้วนั้น พลศึกษาเป็นกระบวนการศึกษาแขนงหนึ่งซึ่งส่งเสริมให้บุคคลได้มีพัฒนาในทุกด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและจิตใจ ดังนั้นการพลศึกษาจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ จึงสมควรที่จะต้องจัดให้มีการพลศึกษาในกระบวนการของการศึกษาทุกระดับชั้นตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา แต่รูปแบบของการจัดและดำเนินการการพลศึกษาอาจแตกต่างกันออกไปตามความเหมาะสม

สำหรับวิทยาลัย เอกชนเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่จัดขึ้นโดยเอกชน เกิดขึ้นเมื่อสถาบันอุดมศึกษาของรัฐไม่อาจจะตอบสนองความต้องการของผู้ที่ต้องการศึกษาในระดับนี้ได้เพียงพอและเพื่อเป็นการมิให้ผู้ที่มีฐานะดีส่งบุตรหลานที่เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐไม่ได้ไปศึกษา ณ ต่างประเทศ หรือผู้ที่มีฐานะไม่ค่อยดีก็ตกอยู่ในสภาพว่างงาน ทำให้เกิดผลเสียทางด้านเศรษฐกิจ

การให้การศึกษาระดับอุดมศึกษาของวิทยาลัย เอกชนแต่ละแห่งนั้น มีวัตถุประสงค์จะให้การศึกษาในวิชาการสาขาใด และมีปรัชญาในการศึกษาอย่างไร มีนโยบายอย่างไรและมีเอกลักษณ์ของตนเองอย่างไรย่อมแตกต่างกัน แต่ละวิทยาลัยต่างก็มีหน้าที่และความรับผิดชอบของทุกวิทยาลัยที่เหมือนกันหมดก็คือความรับผิดชอบต่อชาตินบ้านเมืองและต่อการพัฒนาการเศรษฐกิจและ

^๑Charles A. Bucher, Foundations of Physical Education.

(Saint Louis : The C.V. Mosby Co., 1975), p. 611.

^๒วิจิตร ศรีสะอ้าน, หลักการอุดมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์วัฒนาพานิช, ๒๕๑๔), หน้า ๓๖.

สังคมของชาติ^๑

ในปัจจุบัน มีวิทยาลัยเอกชนที่ได้รับอนุญาตให้เปิดดำเนินการอยู่ ๑๑ แห่งด้วยกัน คือ วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยเกริก วิทยาลัยคณาสวัสดิ์ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต วิทยาลัยพ่ายพ วิทยาลัยการค้า วิทยาลัยศรีปฐม วิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยแสงธรรม วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ และวิทยาลัยอัลสลัมชัยบริหารธุรกิจ โดยเปิดทำการสอนระดับปริญญาตรีในสาขาธุรกิจ และการช่างเป็นส่วนใหญ่ ในจำนวนวิทยาลัยเอกชนทั้งหมดนี้มีเพียง ๓ แห่งที่จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในหลักสูตร ได้แก่

๑. วิทยาลัยเกริก จัดเป็นกิจกรรมพลศึกษา ๑ และกิจกรรมพลศึกษา ๒ โดยมี คำหน่วยกิต กิจกรรมละ ๑ หน่วยกิต กิจกรรมที่เปิดสอนมีดังนี้

- เทคนิคและทักษะบาสเกตบอล
- เทคนิคและทักษะฟุตบอล
- เทคนิคและทักษะวอลเลย์บอล
- เทคนิคและทักษะเทนนิส
- เทคนิคและทักษะแบดมินตัน
- เทคนิคและทักษะฮ็อกกี้
- เทคนิคและทักษะกิจกรรมเข้าจังหวะ
- ศิลปการแสดงของไทย

ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัย นักศึกษามีสิทธิที่จะเลือกวิชาพลศึกษาทั้ง ๘ กิจกรรมเป็นวิชาเลือกได้ไม่เกิน ๒ หน่วยกิต จากกิจกรรมพลศึกษาที่วิทยาลัยเปิดสอนในแต่ละภาคซึ่งนักศึกษาจะเลือกได้ภาคละไม่เกิน ๑ หน่วยกิต^๒

^๑ไสว สุทธิพิทักษ์, "บทบาทวิทยาลัยเอกชนที่สนองในการพัฒนาประเทศ," วารสารที่ระลึกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ๑ (ธันวาคม ๒๕๒๒ - กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓) : ๑๒.

^๒วิทยาลัยเกริก, หลักสูตรการศึกษาวิทยาลัยเกริก (กรุงเทพมหานคร : บริษัท ประชุมช่าง จำกัด, ๒๕๒๑), หน้า ๑๐๒.

๒. วิทยาลัยพ่ายัพ เปิดสอนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับพื้นฐานให้เรียนไม่น้อยกว่า ๑ หน่วยกิต โดยเปิดสอนเป็น วิชาพลศึกษา ๑ และวิชาพลศึกษา ๒ วิชาละ ๑/๒ หน่วยกิต มุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานในการเล่นกีฬา ออกกำลังกาย และแสดงความสามารถเฉพาะตัว และกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งอบรมวิธีการเล่น กฎเกณฑ์ ตลอดจนให้รู้จักค่านิยม ทั้งเพื่อสุขภาพพลานามัยและสันตนาการ นักศึกษาจะต้องเรียนกิจกรรมแต่ละภาค เรียนไม่ซ้ำกัน^๑

๓. วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ เปิดสอนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับพื้นฐานจำนวน ๑ หน่วยกิต ต่อ ๑ วิชา วิชานี้มุ่งฝึกฝนให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการออกกำลังกายและเกิดความสามัคคีในหมู่คณะ รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์อีกทั้งเป็นการสร้างทักษะในการเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ เช่น วิชาว่ายน้ำ วิชาฟุตบอล วิชาบาสเกตบอล วิชาวอลเลย์บอล วิชาเทนนิส และวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ เป็นต้น^๒

จะเห็นได้ว่าการจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยเอกชนจัดและดำเนินการได้ไม่ครบทั้ง ๔ โปรแกรม โปรแกรมที่ทุกสถาบันจัดขึ้น คือ โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายใน โปรแกรมการแข่งขันกีฬากายนอกและระหว่างสถาบัน และโปรแกรมสันตนาการ เนื่องจากวิทยาลัยเอกชนมีความมุ่งหมาย หลักสูตร สภาพวิทยาลัย แนวความคิดและปรัชญาของผู้บริหาร และความพร้อมทางด้านบุคลากรและเครื่องอำนวยความสะดวกแตกต่างกันไป จึงเชื่อว่าการจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยเอกชนในด้านต่าง ๆ อาจจะมีลักษณะและรูปแบบแตกต่างกันและในการจัดโปรแกรมทางด้านพลศึกษาอาจจะมีปัญหาคล้ายคลึงกันหรือแตกต่างกันไม่มากนักน้อย ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้สอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยเอกชนได้ดำเนินการโปรแกรมทาง

^๑วิทยาลัยพ่ายัพ, ระเบียบการทั่วไป ๒๕๑๙ - ๒๕๒๑ (เชียงใหม่ : ทิพย์เนตร-การพิมพ์, ๒๕๑๙), หน้า ๕๖.

^๒วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ, หลักสูตรบริหารธุรกิจฉบับสมบูรณ์ (กรุงเทพมหานคร, ๒๕๒๓), เอกสารอัสสัมชัญ.

ด้านพลศึกษามาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๑๘ ได้ประสบปัญหาและพยายามแก้ไขปัญหาและอุปสรรคมาตลอดจึงอยากจะศึกษาทำการวิจัยในเรื่องนี้เพื่อจะได้เป็นประโยชน์และแนวทางในการปรับปรุงการจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัย เอกชนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาวิธีการจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา อันได้แก่ โปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายใน โปรแกรมการแข่งขันกีฬากลางนอก และระหว่างสถาบัน โปรแกรมลันทนาการและโปรแกรมบรรดิกการทางพลศึกษาที่จัดขึ้นในวิทยาลัย เอกชน
๒. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับการจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาของวิทยาลัย เอกชน
๓. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของรองอธิการหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา กับ อาจารย์พลศึกษาหรืออาจารย์ที่ปรึกษาสโมสรนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น
๔. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคในการจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาระหว่างวิทยาลัย เอกชนที่เปิดสอนวิชาพลศึกษา กับ วิทยาลัย เอกชนที่ไม่เปิดสอนวิชาพลศึกษา
๕. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาของวิทยาลัย เอกชนที่เปิดสอนวิชาพลศึกษา กับ ของวิทยาลัย เอกชนที่ไม่เปิดสอนวิชาพลศึกษา เกี่ยวกับการจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัย เอกชน
๖. เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะในการจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุงต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

๑. วิทยาลัยเอกชนที่ทำการวิจัยไม่รวมถึงวิทยาลัยคณาาสตร์ซึ่งเพิ่ง เปิดทำการสอนใน
ปีการศึกษา ๒๕๒๒ เป็นปีการศึกษาแรก

๒. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยประชากร ๓ กลุ่ม คือ

- ๑) รองอธิการหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา
- ๒) อาจารย์พลศึกษาหรืออาจารย์ที่ปรึกษาสโมสรนักศึกษา
- ๓) นักศึกษาระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยเอกชน

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยถือว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้คำตอบที่เชื่อถือได้และตรงกับความเป็นจริง

คำจำกัดความของการวิจัย

๑. รองอธิการฝ่ายกิจการนักศึกษา หมายถึง รองอธิการที่ทำหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยว
กับกิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวิทยาลัยเอกชน

๒. รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา หมายถึง รองผู้อำนวยการที่ทำหน้าที่รับ
ผิดชอบเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวิทยาลัยเอกชน

๓. อาจารย์พลศึกษา หมายถึง อาจารย์ผู้ทำหน้าที่สอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยเอกชน

๔. อาจารย์ที่ปรึกษาสโมสรนักศึกษา หมายถึง อาจารย์ของวิทยาลัยเอกชนที่เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาสโมสรนักศึกษาหรือองค์การนักศึกษาของวิทยาลัยเอกชนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมพล-
ศึกษา กีฬาและสันทนาการ

๕. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีในวิทยาลัยเอกชนประจำ
ปีการศึกษา ๒๕๒๒

๖. โปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน หมายถึง โปรแกรมการจัดการเรียนการ
สอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรของวิทยาลัยเอกชนที่เปิดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อ

เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้ทักษะ กฎกติกาและความรู้ทั่วไปในกีฬาประเภทต่าง ๆ

๗. โปรแกรมการแข่งขันกีฬภายใน หมายถึง การจัดกิจกรรมแข่งขันกีฬาขึ้นภายในวิทยาลัย การแข่งขันอาจจะจัดตามระดับชั้น ตามคณะวิชา ตามสี ตามกลุ่ม เพื่อส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีและพัฒนาการกีฬาของนักศึกษา

๘. โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายนอกและระหว่างสถาบัน หมายถึง การจัดส่งนักศึกษาเข้าแข่งขันกีฬากับสถาบันต่าง ๆ ทั้งเป็นประเพณีและไม่เป็นประเพณี เช่น กีฬาเชื่อมความสามัคคีกีฬาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กีฬาอุดมศึกษาซึ่งจัดขึ้นโดยสมาคมกีฬา หรือ กรุงเทพมหานคร เป็นต้น

๙. โปรแกรมล้นหนาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมทางพลศึกษาเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้ความสามารถหรือขามความถนัด ความสนใจได้เข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้โดยไม่ได้เป็นการบังคับ เพื่อให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

๑๐. โปรแกรมบรรดิกการทางพลศึกษา หมายถึง การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้ผู้ที่ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับนักศึกษาปกติได้ เช่น ความพิการของแขนขา ความผิดปกติทางสายตา การได้ยิน หรือโรคประจำตัวอื่น ๆ ได้มีส่วนร่วมกิจกรรมพลศึกษาตามความเหมาะสมของแต่ละคน เพื่อให้มีโอกาสพัฒนาการทางกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ตามอัธภาพของตนเอง

๑๑. วิทยาลัยเอกชน หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เปิดทำการสอนถึงระดับปริญญาตรี โดยรับนักศึกษาผู้สำเร็จตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าขึ้นไป สังกัดกองสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทบวงมหาวิทยาลัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

๑. ทำให้ทราบการจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาที่จัดขึ้นในวิทยาลัยเอกชน
๒. ทำให้ทราบปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยเอกชน
๓. ทำให้ทราบความคิดเห็นของรองอธิการหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา อาจารย์พลศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาสโมสรนักศึกษาและนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมพลศึกษา

๔. ทำให้ทราบความแตกต่างระหว่างวิทยาลัยเอกชนที่เปิดสอนวิชาพลศึกษา กับ วิทยาลัยเอกชนที่ไม่เปิดสอนวิชาพลศึกษา ในด้านการจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา
๕. เพื่อทราบข้อ เสนอแนะในการจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา
๖. เพื่อ เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัย เอกชนในโอกาสต่อไปให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
๗. เพื่อ เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าและวิจัยเพิ่มเติมในโอกาสต่อไป